

CLASS 4

(3. Mitzvah-based Sources for Sustainability, continued)

Intro: Everything in the world was created by God with a purpose:

Gemara, Shabbos 77a

לא לפי דמייתי השמא ולא לפי מה
דוחה לא דכולי עלמא כו':
דכתיב לאפוקי וי הודרנא דלא תיקו: אמר
רב יהודה אמר רב כל מה שברא הקב"ה
בעולמו לא ברא דבר אחד לבטלה ברא
שבולל לכתית ברא זכוב לצירעה יתוש ונחש ונחש לחפפית וסממית לעקר

Said Rav Yehudah in the name of Rav: Every single thing that God created in His world was created with a purpose. [For example:]

He created...

- ... the snail (or slug) – to place on a wound,
- ... the fly – to heal a hornet-sting (one grinds the fly and puts it on the wound),
- ... the mosquito (or gnat) – to heal a snake-bite,
- ... the snake – to cure a type of boils.
- ... the spider – to heal the sting of a scorpion.

Midrash, Bereishis Rabbah 10:7

רבנן אמרי אפלו דברים שאתה רואה אותן שהן יתירה בעולם, כגון זבובין ופרעושיין ויתושיין, אף הן בכלל ברייתו של עולם הן, ובכל הקדוש ברוך הוא עושה שליחיותו, אפלו על ידי נחש, אפלו על ידי יתוש, אפלו על ידי צפרדע.

Said the Sages: Even things which you see as superfluous (and meaningless) in the world, such as flies, gnats, and mosquitos, even they are included in the purposeful creation of the world, and through all of them does God perform His bidding, even by way of a snake, even by way of a mosquito, even by way of a frog.

B. Kilayim

Vayikra 19:19

יט) אֶת־חֻקְתֵי תִשְׁמְרוּ בְהִמָּתֵךְ לֹא־תִרְבִּיעַ כְּלָאִים שָׂדֶךְ לֹא־תִזְרַע כְּלָאִים וּבְגָד כְּלָאִים שַׁעֲטָנָז לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ:

19) You shall observe My statutes: You shall not crossbreed your livestock with different species. You shall not sow your field with a mixture of seeds, and a garment which has a mixture of shaatnez shall not come upon you.

Ramban (1194-1270), Vayikra 19:19

והטעם בכלאים כי השם ברא המינים בעולם בכל בעלי הנפשות בצמחים ובבעלי נפש התנועה ונתן בהם כח התולדה שיתקיימו המינים בהם לעד כל זמן שירצה הוא יתברך בקיום העולם וצוה בכחם שיוציאו למיניהם ולא ישתנו לעד לעולם שנאמר בכולם "למינהו" (בראשית א) והנה צוה סיבת המשכב שנרביע בהמות זו עם זו לקיום המינין כאשר יבואו האנשים על הנשים לפריה ורביה והמרכיב שני מינין משנה ומכחיש במעשה בראשית כאילו יחשוב שלא השלים הקב"ה בעולמו כל הצורך ויחפוץ הוא לעזור בבריאתו של עולם להוסיף בו בריות והמינים בבעלי חיים לא יולידו מין משאינו מינו וגם הקרובים בטבע שיולדו מהם כגון הפרדים יכרת זרעם כי הם לא יולידו והנה מצד שני הדברים האלה פעולת ההרכבה במינים דבר נמאס ובטל וגם הצמחים אשר יתרכבו מין בשאינו מינו אין פרים צומח אחרי כן ויהיו באיסורם שני טעמים הנזכרים.

Now the reason for [the prohibitions against] Kilayim ("mixed kinds," as will be explained further on), is that God has created in the world various species among all living things, both plants and living, moving creatures, and He gave them a power of reproduction enabling them to exist forever as long as He will desire the existence of the world.... This driving force in the normal mating of animals is for the sake of preserving the species, even as human beings engage in reproductive activity for the sake of having children. Thus one who combines two different species thereby changes and defies the work of Creation, as if he is thinking that the Holy One, blessed be He, has not completely perfected the world and he desires to help along in the creation of the world by adding to it new kinds of creatures. Moreover, the mating of diverse species of animals does not produce offspring, and even in the case of those that are by nature close to each other (such as the horse and the donkey), from which offspring are born, such as mules, their seed is cut off, for they themselves (the mules) cannot produce offspring. Thus, from the point of view of these two matters (i.e., the changing in the order of Creation and the sterility of the product), the act of combining different species is despicable and futile.... Even when diverse species of vegetation are grafted together, their fruits do not reproduce afterwards, and they too are prohibited because of the two above-mentioned reasons.

C. Shilu'ach ha'Ken

Devarim 22:6-7

(ו) כִּי יִקְרָא קוֹן צִפּוֹר לְפָנָיו בְּדֶרֶךְ בְּכָל עֵץ אוֹ עַל הָאָרֶץ אֲפֹרֹתִים אוֹ בִיצִים וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל הָאֲפֹרֹתִים אוֹ עַל הַבִּיצִים לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.
(ז) שֶׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְהִאֲרַכְתָּ יָמֶיךָ.

6) *If a bird's nest chances in front of you on the road, in any tree, or on the ground, [with] fledglings or eggs, and the mother is sitting over the fledglings or on the eggs, do not take the mother upon the offspring.*

7) *You shall surely send away the mother, and the offspring you may take for yourself, in order that it should be good for you and you should lengthen your days.*

Ramban, Devarim 22:6

כי יקרא קן צפור לפניך. גם זו מצוה מבוארת מן "אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד" (ויקרא כב:כח) כי הטעם בשניהם לבלתי היות לנו לב אכזרי ולא נרחם. או שלא יתיר הכתוב לעשות השחחה לעקור המין אע"פ שהתיר השחיטה במין ההוא, והנה ההורג האם והבנים ביום אחד, או לוקח אותם בהיות להם דרור לעוף, כאלו יכרית המין ההוא....

If a bird's nest chances in front of you. This Mitzvah is also explained based on the prohibition of, "[An ox or a sheep –] ... you shall not slaughter it and its offspring in one day" (Vayikra 22:28), because the reason for both [commandments] is that we should not have a cruel heart and not be merciful. Or that the Torah does not permit us to destroy a species (even though it permits the slaughter [for food] of an animal of that species). One who kills the mother animal and the young in one day, or takes them when they are free to fly, is considered as though he cut off that species....

Rabbeinu Bachye (1255-1340), Devarim 22:7

שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך. ע"ד הפשט יצוה הכתוב בקיום המין ושלא לעקרו, שאע"פ שהתירה תורה שחיטת בעלי חיים לתועלת האדם לא תתיר ההשחחה והעקירה בהם, ואלו לקח האם עם הבנים כאחד הוא כאלו הכרית המין ההוא. ואמר למען ייטב לך, שהשם יחמול עליך, והארכת ימים, כאשר לא הכרת כל המין ועזבת האם ולא עקרת המין.

You shall surely send away the mother, and the offspring you may take for yourself. The plain meaning is that the Torah is commanding [us to ensure] the preservation of the species, that we should not annihilate it. Even though the Torah permits slaughtering animals for the benefit of mankind, it does not permit destroying and exterminating any of them. If one were to take the mother animal with its offspring simultaneously this would be tantamount to [destroying the nest, which could be viewed as a step, albeit a small one, toward] the destruction of the species....

Sefer ha'Chinuch #545

משרשי המצוה. לתת אל לבנו שהשגחת האל ברוך הוא על בריותיו במין האדם בפרט, כמו שכתוב (איוב לד:כא) כי עיניו על כל דרכי איש וגו' ובשאר מיני בעלי חיים במינים דרך כלל, כלומר שחפצו ברוך הוא בקיום המין, ועל כן לא יכלה לעולם מין מכל מיני הנבראים, כי בהשגחת החי וקים לעד ברוך הוא על הדבר ימצא בו הקיום, ובהניח האדם דעתו על זה יבין דרכי השם ויראה כי המשכת קיום המינין בעולם שלא כלה ואבד אחד מכלם מביצי בנים ועד קרני ראמים מיום שנבראו הכל במאמרו וחפצו על זה, וכמו כן ידע האדם כי אשר ישמר מצות בוראו ויישיר כל דרכיו והוא נקי כפים ובר לבב תהיה השגחת האל עליו ויתקים גופו זמן רב בעולם הזה ונפשו לעד לעולם הבא, וכגון זה אמרו זכרונם לברכה (סוטה דף ח' עמוד ב') מדה כנגד מדה, כי בהיות זה האיש נותן דעתו כי הקיום והטובה בהשגחת האל בדברים ולא בסבה

אחרת, יזכה הוא גם כן שיפנה עליו הא-ל לטובה ויקים אותו, ובשכר הקיום והיכולת שהוא מאמין בבורא בענין זה אמרו זכרונם לברכה במדרש (דברים רבה כי תצא ו) שהאדם זוכה לבנים בשכר מצוה זו, כלומר שימשך קיומו, שהבנים הם קיום האדם וזכרו.

Included in the roots of this commandment is to put into our hearts that the providence of God is upon all of His creatures. [His providence is] upon man individually, as it is written, "For His eyes are upon a man's ways" (Iyov 34:21), and upon the other species of animals generally. This means that His desire is for the preservation of the species. And, therefore, no species will ever become extinct from all of the species of creatures, as it is due to the providence of God that their existence persevere. And when a man places his mind to this, he understands the ways of God and he will see that the continuous preservation of the species in the world... is all from His word and His will. And so, too, one will know that when he observes the commandments of his Creator... that the providence of God will be upon him and preserve his body for much time in this world, and his soul forever in the world to come. And as the Sages teach (Sotah 8a), [one is rewarded] measure for measure: when this person focuses his mind that God's goodness and providence is over all living things, he merits that God should turn to him for the good and give him continued existence. Since he believed in the Creator about this matter, the Sages said in the Midrash (Devarim Rabbah 80:5) that a person merits children as a reward for fulfilling this commandment, which is to say that his existence will continue, as children are the existence of a person and his memory.

D. *Oso v'es beno* – Slaughtering the mother animal and her calf on the same day

Vayikra 22:28

כח) וְשׂוֹר אוֹ שֶׂה אוֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחָטוּ בְיוֹם אֶחָד.

28) *An ox or sheep – you shall not slaughter it and its offspring in one day.*

Ramban – see above, Ramban to Devarim 22:6

Sefer ha'Chinuch #294

משרשי המצוה שייתן האדם אל לבו כי השגחת השם ברוך הוא על כל מיני בעלי חיים בכלל, ועם השגחתו עליהם יתקיימו לעולם, כי השגחתו בדברים זהו קיומם, ועל כן לא יבטל מן המינין לגמרי כל ימי עולם, ואף על פי שהשגחתו על מין האדם בפרט, וכמו שכתבתי למעלה בסדר "אשה כי תזרע" (מצוה קסט), לא כן מיני שאר בעלי חיים, אלא דרך כלל במין ישים השגחתו ברוך הוא, ועל כן נמנענו מלכלות האילן וענפיו ביחד, לרמז זה.

ועוד נוכל לומר בענין על צד הפשט כמו כן, שהוא לקבע בנפשותינו מידת החמלה ולהרחיק מידת האכזריות, שהיא מידה רעה. ולכן אף על פי שהתיר לנו האל מיני בעלי חיים למחייתנו, ציונו לבל נהרוג אותו ואת בנו ביום אחד, ולקבע בנפשנו מידת החמלה.

It is from the roots of the commandment that a person should place upon his heart that the providence of God, blessed be He, is upon all species of animals more generally. And with His providence over them, they will endure forever...

And therefore no species will ever become entirely annulled all the days of the world. And even though His providence over the human species is individual... this is not the case for all other species of animals. Rather He places His providence over the species as a whole. Therefore, we are prohibited from destroying "the tree and its branches" together, to hint to this.

And additionally we may say in the plain meaning of the matter, that this [commandments] is to establish in our souls the trait of compassion, and to distance us from the trait of cruelty, which is a bad trait. Therefore, even though God permitted to us species of animals for our sustenance, He commanded us not to kill it and its child on one day, in order to establish the trait of compassion in our souls.

E. **Maharal, Gur Aryeh to Devarim 22:8**

ייראה שיש טעם הגון לענין זה שמצוה אחת גוררת האחרת; כי מי שמשלח האם הוא מקיים ישוב העולם להשאיר הקן שלא יחרב מכל וכל, ולפיכך זוכה גם כן לישוב העולם, להיות לו בית. ואם יקיים מצות מעקה, דהוא בבית, יזכה גם כן לשדה, שהוא גם כן מישוב העולם, רק שאינו מן ישוב כמו הבית. ואם יקיים מצות התלויות בשדה, יזכה עוד לשור וחמור, שהם גם כן צריכין ליישוב העולם. שכך אמר רבי יוסי (גיטין נב.) 'מעולם לא קריתי לשורי שורי, רק קריתי לשורי שדי', מפני שהוא צריך לאדם לצורך חיותו וקיומו בישוב העולם. ואם הוא מקיים מצות בשור וחמור, שהוא צורך חיותו וישובו, הוא זוכה לבגדים, שהם ישוב וקיום העולם אחר שור וחמור. ואם לא ילבש שעטנז, יזכה לטלית העליון, שבו יש גדילים, אף על גב דאינו קיום העולם כמו המלבוש התחתון. לכך כתיב אחריו (פסוק יב) "גדילים תעשה לך". ולעולם זכר דבר שהוא יותר ישוב וצורך העולם ממה שאחריו. שהרי ידוע, כי שלוח הקן הוא דבר שהוא קיום המין לגמרי, וזוכה לבית שהוא ישוב המין, וכן השדה, וכן השור וחמור, וכן בגדים. וזה נכון:

There is a fitting reason behind this matter, that one mitzvah leads to another. One who sends away the mother bird fulfills sustaining the world, by leaving alone the nest so that it not be destroyed entirely, and therefore he merits, as a reward, that his own home will be sustained. And if he fulfills the mitzvah of *ma'akeh* (building a fence around his roof), which is done on the house, he will merit also to have a field, which is also part of the sustainment of the world, but just not like a home. And if he fulfills the mitzvos that are dependent on a field, he will merit further to have an ox and donkey (work animals), as they are also needed for the sustainment of the world.... For it is known, that sending away the mother bird is a matter which is a complete preservation of the species, and he will merit to have a home (and family) which is the preservation of [his family], and so too the field, and so too the ox and donkey, and so too clothing. This is [a] correct [explanation].